

Birgitta Fält

Lilla Frö på äventyr

Illustrationer:
Catrin Wiberg

Lilla Frö ligger i jorden, skönt slumrande till ljudet av ett kraftigt sommarregn som trummar mot marken.

Långsamt lyckas regnvattnet finna sin väg allt djupare ned i marken och når till sist fram till Lilla Frö.

Yrvaket gnuggar Lilla Frö sömnen ur ögonen och sträcker på sig inne i sitt trånga skal. Hon har redan vuxit mycket sedan sin långa vintersömn.

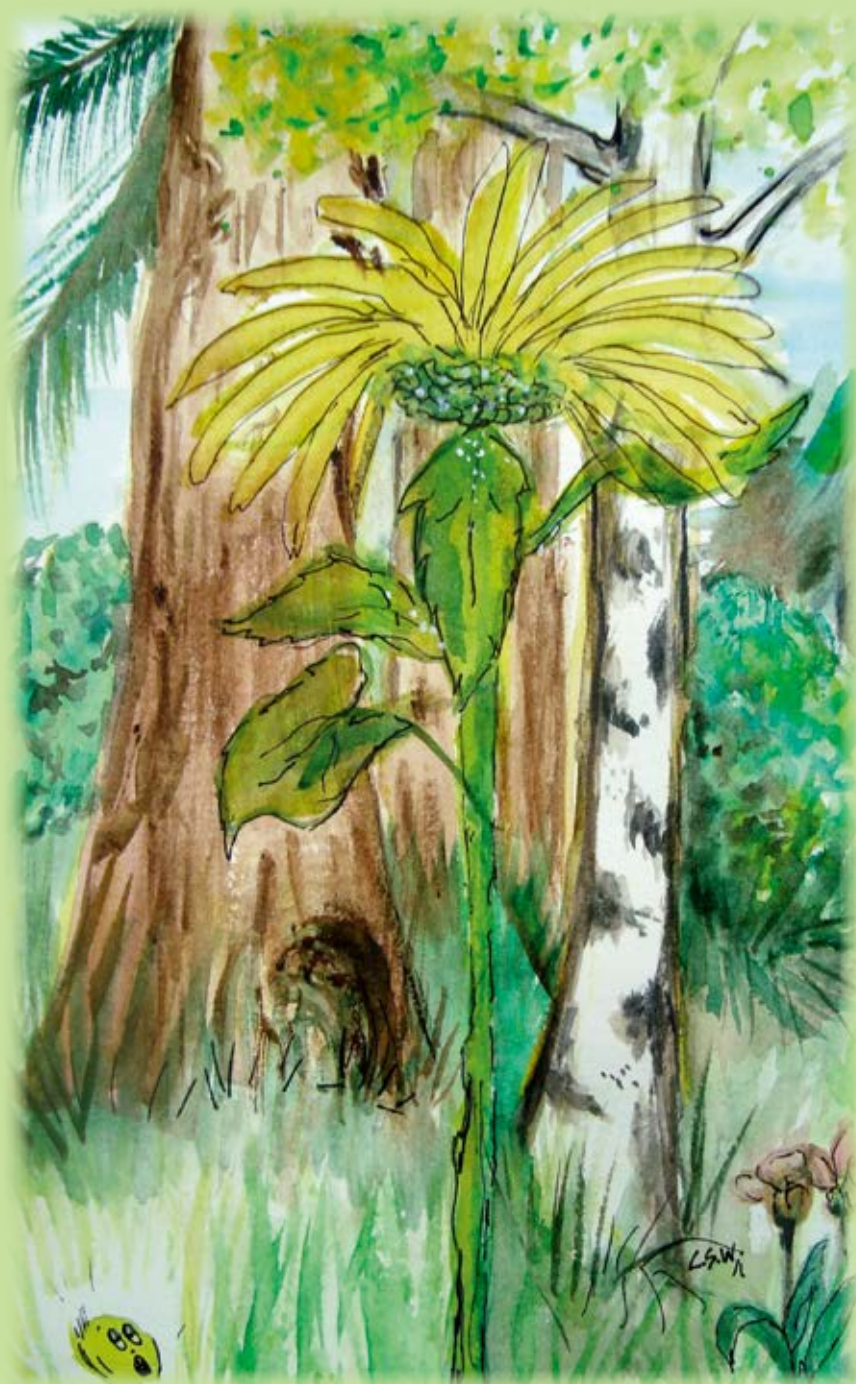
Nyfikenheten kittlar Lilla Frö i magen. Hon hör någon som sjunger och en massa andra spännande ljud som kommer någonstans ovanför henne.

Nu vill hon upp! Upp och ut till allt det där spännande som verkar finnas utanför skalet.

Lilla Frö tar i allt vad hon orkar och sträcker sig så lång det bara går. Hon trycker, vrider sig och kämpar för att ta sig ut ur det alldeles för trånga skalet.

Plötsligt är hon uppe och ute med huvudet ovanför marken!

Något så fantastiskt stort och starkt men ändå så varmt och skönt smeker Lilla Frös små kinder. Försiktigt kikar hon sig omkring.

Lilla Frö kan nästan inte andas då hon ser hur stort allting är. Hon ser enorma jätteväxter med höga stammar och grenar fulla av gröna och mjuka blad som prasslar i vinden. Andra har lite kortare stammar där grenarna är täckta av massor av små gröna och vassa spetsar.

Alldeles bredvid Lilla Frö står det ett långt, grönt skaft med långa, böljande armar och längst upp på skaftet vajar ett stort och sammetsmjukt huvud. Runt själva huvudet sitter en krans av gyllengula blad. Den ser så stolt och glad ut.

Lilla Frö gnuggar sömnen ur ögonen.

Vad är det som låter?

Hon tar i allt vad hon orkar och plötsligt är hon uppe.

Lilla Frö tappar andan över allt hon ser ...

Nu börjar det riktigt stora äventyret!